

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Regula genitiui ultima de no[n]ibus pro aduerbijs loci, qua[m] carentia[m]
rektoris uocat Alexa[n]der. Exterio si motus abest, nomenq[ue] prioris Est
numeri, & propriu[m] seu primæ siue secu[n]dæ. In ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Niniuite.

Inseparabiles.

Dis separat, & aliqñ significat ualde, teste Lãci. ut dispereo, discupio dispicio. Celius Ciceroni. Omnia intima cõferre discupio. Re priuat ut refigo, refero &c. & significat retro, ut respicio. & iterũ, ut refero. Se significat seorsum, ut seduco, segrego, separo, seuoco, securus. Am significat circũ, ut amplector. Cõpatuit, p̄positio sine casu sit aduerbium, desup terrã, de post fœtates in sacris legũtur, oratoribus & elegantioribus poetis & scriptoribus eiusmodi orationes putamus eẽ inauditas, nisi forte sic. Oui. in de arte & cetera. Hora. Ventũ erat ad Vestẽ, intelligit tẽplũ. Primo Macha. viij. Ceciderunt Nicanoris &c. uidet̄ intelligi de exercitu. Franciscus Niger dicit si p̄positio p̄ p̄positione ponat, regit eius casum p̄ qua ponit, quod p̄ceptũ ex dictis patet non semp esse uerum, figure hic sunt archaismos, & p̄theses parallage, sed uerbũ non amplius addam.

Regula genitiui ultima de noĩbus pro aduerbijs loci, quã carentiã rectoris uocat Alexãder.

Exterior si motus abest, nomenq; prioris
Est numeri, & propriũ seu primæ siue secũdæ,
In patrio dabo quãdo locũ designo minorem
Militiæ, belli atq; domi, sic ponis humiq;
Addimus interdum dictis terræq; togæq;
Si ternæ nomen fuerit numerive secundi
Cum ruri dabitur terno, quod sæpe poetæ.
In sexto ponunt, quẽ quãdo perunde rogaris
Aut qua responde, si per quo ponito quartum
In proprijs, quibus vsq; cupit rus cũ domus addi.
Compositum nomen nolunt rectore carere
Barbarus haud fies apponens præposituras.

Carere rectore dicit Alexander noĩa p̄pria locorũ sine p̄positiõẽ p̄ aduerbijs loci posita, ut sum Gandauĩ, habito Athenis, nasceris Carthagini, quod ipse dicit Carthagine, uado Romã, uenio Parrhysijs, uado Mechliniam, Hantuerpiam, sic quẽdam appellatiua, ut conũneo me domi. Sum militij, belli, ruri, uado domũ & rus. Hęc Dona. & Serui. Pluresq; dicũt esse aduerbia, nam in secũda editione ait Dona. Sunt item aduerbia loci quẽ imprudẽtes putãt noĩa in loco, ut roma uenio. Ad locũ, ut Romã pergo. his p̄positio nõ ante ponit

quę prouincijs, locis, regionibusue adijci solet, ideo quia de significatione nois nō recedūt, ut de aphyrica uenio, ad siciliā pergo, in italia sum. Hęc Dona. Sed qñ adiectiua his adijciunt, ut docebim⁹, placet nobis noia esse pro aduerbijs, nō pure aduerbia, nec pure noia. Regulā nostrā in sex partes diuidimus. Plau. semel domū, p domi dixit ut notat Bernardus faraconus. Exterior si motus &c. Noia propria locorū minorū primę uel secūde declinatiōis, numeri singularis, posita cū uerbo uel participio quietis uel motus in loco, significato per talia noia, stabūt pro aduerbio loci in gō, quibus iungunt hęc appellatiua domi, humi, militię, belli, terrę, toge. i. i pace ut uiuis romę, studio gandauī. Hora. in epil. Me primis urbis belli placuisse domiq; .i. in bello. Ioānes est militię. i. in militiā. Locus minor ē pag⁹ castrū uel oppidū, ut thessalia, in germania, Monasteriū gelria oppidū, ut rhodus. locus maior est regio uel insula, ut thessalia, unde thessalus, gelria, rhodos &c. Togę habui ex Nebrissensi. Virgi. Cōdidimus terrę. aliud est inquit Badi. q̄ si terra dixisset, posset em quis condī terra in sūmo aere, sed nō terrę. Militię in solo gō caret rectore, teste Sulpī. Habito florētē carētia est rectoris (ut Alexādrine loquar) habito florentiā, regimē & recte dicit. Virgi. Ah tm liceat mecū tibi sordida rura. Atq; humiles habitare casas, & figere ceruos. Serui. ait sic rectius dici q̄ in casis, quia frequētatiuū est ab habeo quod actm regit. ipm autē habeo p habito interim capit. Virgi. Habitarunt dñ quoq; syluas. Idem. p abltm. lucis habitamus opacis, cū ppositione. Cice. p. M. Celio. In ediculis habitet. Idē p sexto Roscio Ruri semp habitat. Virgi. Qui legitis flores & humi nascentia fraga, significat aliqñ ad humū, & intra humū. Boe. Vultū humi deiecit. Virgi. Nec prius ablsitit q̄ septē ingentia uictor Corpora fundat humi, & alibi Procūbit humi bos. At Hora. Serpit humi tutus nimīū timidusq; pcellę. Nō tm trāseo humi, author Lanci. Colu. Cumuliscq; exaggetur, ut latius sese frutex humi diffundat. i. intra humū. Idē. humo pro humi ponit dicēs. Nec densa nascit humo. Et alibi. Non ut pinguisima uel macerrima iacit humo. hic gōs poni nō pōt. ppter adiectiuū ait Lanci. Sæpe legi in humū. Tacitus. Proiectos in humū. Ouidi. Vipereos dentes in humū pro semine iactos. Curti. Plura in humū innoxia cadebāt. Noia maiorū locorū p̄sertim insularū, reperiuntur pro aduerbijs loci poni in gō, & in alijs casibus sine ppositione, quod notauit Lācilo. Victriuius, Nascitur cretę dixit, sic legi aphyricę. Et Suetō. in Aug. quū pprio ob latinitatē dat ppositionem insulę ꝑo minime. Ab actio inqt cū samō insulā in hybernia se recepisset. Domi & domus genitiui. Hoc differētē seruāt, domi aduerbi

Ioannis Despauterij Niniuite

officio fungit, uixq; regit, domus semp pur est nomē, ut fenestra do-
 mus, hoc em edificiū ipm dicit, illud edificiū locū, ut Petrus est domi
 non domus. Fregit tectū domus, melius q; tectū domi. Item domus
 meę imperiū teneo. i. familię meę, domi meę teneo imperiū. i. in do-
 mo mea. Domi significat aliquādo in urbe, ut apud Hora. ubi belli
 ponebat. Cice. in. ij. lib. offi. circa finē. Pręterea quibuscūq; rebus uel
 belli uel domi poterūt rempu. augeant imperio, agris, uectigalibus.
 Sic pōt aliquis facere quidpiā domi, qui nō facit in domo sua, de hu-
 mi cum uerbo motus amplius. Iuena, saty. viij. Stratus humi pal-
 mes uiduas desyderat ulmos. Staius. Sternit humi populos mise-
 rumq; exhauriet orbē. Foci semel uidei munere aduerbij fungi. gna-
 to Terētianus. Sāga (ut sortes decet milites) domi, fociq; fac uicissim
 memineris, sed regit a memineris. Ergo & domi regit cōtra multorū
 sententiā. Non dicā igitur ignis est foci, sed in foco &c. Si ternæ no-
 men &c. Noīa propria locorū minorū pluralis numeri uel tertię de-
 clinationis respōsa ad ubi, stabūt in datiuo loco aduerbiorum loci,
 apud poetas etiā in ablatiuo, quibus addit nomē rus, author regulę
 Seruius, quę sequūtur uiri doctissimi Badi. Nebrissen. & Lanci. exē-
 pla datiuī. Sueto. Lentulus getulicus tyburi genitū scribit. Plī. Quū
 spectare antiqui moris suppliciū tyburi cōcupisceret. Apule. in flori-
 dis. Igit nemo carthagini proconsulū diutius fuit, sic idē sepius nec
 unq; carthagine dixit, teste Nebrissen. Plau. in prologo cal. Aio hoc
 fieri in grecia & carthagini, hic copulatur diuersi casus. Ser. in illud
 quartū. Tyria carthagine qui nunc expectat, ait chartagine p cartha-
 gini, p aduerbio in loco de loco posuit. Sic Hora. Romę tybur amē
 uentosus tybure romā. Hęc Serui, qui dicit etiā aulide pro aulidi po-
 ni, aut ppositionē intelligi ibi. Aulide iurauī &c. Idem in Dona. ait
 Ciceronē antiptosin fecisse in Philippicis, ubi dixit. Quū tu Narbo-
 ne mensas hospitiū cōuomeres. Debuerit em dicere narboni, inqt
 Seruū, quę imitant etiā Niger et Regius. Idē Cicero dixit sicyone pro
 sicyoni, teste Passio. de rure. Terē. Ruri sese cōtinet. Colu. ruri morei.
 Festus. Fui ruri dicimus, non autē fui rure, quod poetę nō seruant
 Hora. Quinq; dies tibi pollicitus me rure futurę. Persi, quoq; sed cū
 adiectiuo. rure paterno est tibi far modicū, sic Colu. Jam eo rure qđ
 pascuo caret potest cōtineri. Sueto, quoq; in Gal. Carthagine noua
 conuentū agens, tumultuari gallias cōperit, dicā igitur, sum ruri, nō
 sum rure in prosa pserim, quicqd dicat Lanci. Itē pulchre dicimus
 natus est luci, aut uesperī, & ueni tēpori p tēpestiue, & sunt aduerbia
 Terē. in Heau. Necq; tam uesperī domū reuortor. Plau. in amphī. nō
 satis tēpori. i. tēpestiue. ait Bapti. Pius. Et in Capti. Venturus tēpori.

Ibidem. Venias tēpori. In Matthēo. Vespere autē sabbati quę lucefcit in prima sabbati, uenit Maria Magdalena, & altera Maria uidere sepulchrū, ablatiuus est uespere masculini generis, ut docuimus in generibus, & intelligit uespere eius diei quę subaudi, dies lucefcit &c. Propter genitiuū sabbati nō recte dixisset. Vesperī autē sabbati &c.

Quem, quando, per, unde &c. Nomina propria locorū minorum, ubi quęstio fieret. Per unde quod quęrit motū de loco, aut per quā quęrit motū per locū, fungētur munere aduerbiorū in ablatiuo casu, cum istis appellatiuis rus, & domus, ut unde uenis, responde uenio Gandauo, Roma, Parrhysijs &c, Terē. Timeo ne pater iā rure redierit. Qua iter facies, Roma. Colonia, id est per coloniā &c. sed hic sepius p̄positione utimur propter amphibologiā uitandam Plau. dixit rure pro ruri, sed rarissime, uerū acta ago, uenio domo. i. de domo uel per domū. Si per quo ponitō quartū. Nomina propria locorū minorū, si quęstio fieret per quo quod peit motū ad locū, ponit sine p̄positionē in accusatiuo cū appellatiuis rus, domus, ut uado Gandauū, Bergas, brugas, nam docemus hęc declināri in heteroclitis, cuius rei egregius est assertor Iodocus Badi. Teren. Ego cum filio rus ibo. Virgi. Ite domū saturę uenit Hesperus, ite capelle. Militiā & humi testat Sulpitius in solo genitiuo poni pro aduerbijs loci, in alijs capi p̄positionē. Teren. in militiā proficisci &c. rus & domus & si qua sunt talia appellatiua, solū in singulari carēt rectore, quia uado rura nō dicitur. Ouidi. tamē dicit. Quo ruitis uel rasquisq; redite domos. Inficias, inferias, suppetias reguntur nō carent rectore. Compositū nomē nolunt & &c. Dant p̄ceptionem nostrates, nomen cōpositę figurę nō potest fungi officio aduerbijs, aut carere rectore, ut ait Alexāder, quia non dicimus (aiunt) Ioānes studet buscoducis, geraldimōti, sed in buscoducis, in geraldimōte. Solorū alexandrinorū hęc est p̄ceptio, ab alexādro nusq; tradita sepe enim multo turpius Alexādrini q̄ Alexander errauerūt. Italos uideo omnes de hac re tacuisse, quia montū pessulani studet Neapoli natus &c. non abhorret. uideo in Lanci. Quorū multi sunt regij lepidi. Certe Regiū lepidū cōpositū est, atq; ideo ex duobus integris dixi. igit̄ (nolūt) magis ex aliena sētētia q̄ mea, qm̄ Alexādrinorū sētētia ne puer quidē pbauerim. Noia, p̄fecto maiorū locorū, & appellatiua minorū atq; fluuiorū, montiūq; ppria nō carēt rectore, q̄ dicimus, in flādrīa, in urbe, mōte, fluuio, olympo, tyberi. ad flādrīā &c. sed mō plura audies. Barbarus haud fies &c. Qui dictis noib⁹ positus loco aduerbiorū utit̄ ut alijs additis. s. p̄positionibus, nō mō nō barbarus habetur, sed ne inelegās quidem. Serui, in illud. Italiā fato

pfugus Lauinaq; uenit Littora. sic ait. Ars exigit ut ciuitatū noibus
 ppositionē nō ponamus, reliquis autē ponamus, sed plærūq; usura
 pant scriptores contrariū. Nam & Cice. Eo die Verres ad Mellanā
 uēturus erat. dixit & hic Maro. Italiā & nō ad italiā. Hęc Ser. Omit
 tunt autē poetę sepe ppositiones, ut libro pro in libro scriptū ē &c.
 Raphael post metamorphosin dicit non est dicendū. Ouidi. li. i. &c.
 sed in li. i. multi id nō obseruāt, nec ego. Virg. in Bucco. At nos hinc
 aliū sitiētes ibimus Aphros, Pars scythiā &c. i. ad aphros, ad scythiā
 am &c. Idem sit interim in prosa. Suetoni. in domi. Natus est regio
 ne urbis sexta &c. Pro in regione. Serui. in illud. iij. Geor. Hunc q; q;
 ubi aut morbo grauis, aut iam segnior ānis Deficit abde domo .ait
 abde domo. i. in domo, nam si aduerbialiter uellet loqui, domi dice
 ret. Tale est illud in. iij. Nō libyę, nō ante tyto. Hęc ille. Idem ait. Sed
 regna tyri germanus habebat. Tyri est aduerbiū. Oui. Sustinet inui
 dia tristia ligna domo, pro in domo, modico aliud uideť mihi q; si
 domi dixisset, & apud Virgi. uideť mihi tyro esse dñs p a tyro pro
 a tyrijs, ut Neronē odit Roma. i. Romani. In sacris etiā legit tharso. p
 tharsi & in tharso. Valla. recte dicit. Eo domū & ad domū, sum dor
 mi & in domo. Hoc inquit, grāmaticū est, illud p̄o latinitatē & ele
 gantię. Lanci. uir doctissimus astipulat Vallę. Quinti. li. v. In domo
 factū factū ab eo qui domi fuit. Sulpi. ad Cice. Quū ab Athenis pro
 ficisci animo haberē. Liui. de bello Maced. Ablarissa decessit ad Des
 metriadē. Gelli. xvij. Nauigabamus a Cassiopia ad Brūdusiū. plus
 rima ueterū exēpla ad hanc rē faciētia reperiunt, ait Lanci. Peto Ro
 mā, Niniuen. Bruxellā &c. sine ppositione semper dicas, est em̄ regi
 men unicū, nunc restat dubiū quod est.

An carentibus rectore iungantur adiectiua.

Noq; omnia certe iungi possunt. Sed meus, tuus, suus, noster, uester,
 & alienus, p̄fertim cū domus, raro alia. Cice. Nōne mauius sine peris
 culo domi tuę esse, q; cū periculo alienę. Plau. Quid tibi negocij est
 meę domi. Ouidiana Phillis. Atq; aliquis doctas iā nunc eat, inquit
 athenas. Aliter dixit Proptius. Magnū iter ad doctas pficisci cogor
 athenas, sine ppositione etiā. Cice. ad Atti. Malo cum timore domi
 esse q; sine timore athenis tuis. Ex qbus apparet (inquit Lanci. cum
 Valla) exēplū, domi tuę fungi officio aduerbiij, nō eē aduerbiū. qdā
 ut eo rure macerrima, humo patuerūt. Itē bene dico cęnauī domi il
 li^o, huius, cęsarīs &c. nō autē habito domi lapideę &c. sed in lapidea
 domo in dura militia, aspero rure &c. ut notat Badius diligēter. Iliū
 sunt domi, cęnant domi, nō tamē in eadē domo &c.

An fiat relatio ad tale nomen.

Recte fieri relationē ad tale nomē testat Lanci. ut suo Ferrarię, q̄ pulchra est, Cice. ad Lentu. Te cū classe atq; exercitu proficisci Alexandriā, ut eā cum pace, p̄sidijsq; firmaris. Lentu. Cice. de Dolobella. Nulla alia confisus laodiceam quę est in syria, ad mare se cōtulit.

Interrogatiua locorum.

Quo ad quem locū. Vbi in quo loco. Vnde de quo loco. Qua per quē locū. Quorsum quē locū uersus. quousq; .i. q̄ longe & (ut pueri loquuntur) q̄ remote, sed pro dicēdis uideamus quid distent. hic, ille, iste, & is.

Hic, ille, iste, & is.

Hic (authore Valla, Philelpho quoq; in quadā epistola, & Calepino, reliquisq;) significat me aut meū, aut id quod ē ubi ego sum uel habito, aut de quo loquor. Iste significat te aut tuū, aut id quod est ubi habitas, uel de quo loqueris. Ille tertiu quiddā significat, sed exēplis res ē declarāda. Huic amico meo cum tuo isto familiari magna est cōtētio. Eodē modo, quū tu in p̄sentia sis Parryhijs, ego v̄o Ipris, rectissime ad te sic scripsero. Maturiorē sane futurū suspicor tuum in hanc urbē aduentū q̄ in istā meū. Cice. in Antoniū. Remoue paulisp̄ istos gladios, hoc est tuos. Idem in eundē. Tu istis faucibus, istis lateribus, hoc est tuis. idē alibi. Hoc tuū factū dixit, hoc de quo scilicet loquor. notaui hoc Lanci. Plau. Quis est quem uidemus uenientem p̄nosum ac squalidū, ille ne est noster Syrus. Plī. Hęc omīa ad uos ex illa prouincia cōportantur, illinc succi, illinc odores, illinc extremo orbe quęsitę luxurie, opes. Duobus modis confiruant, de monstratiue & relatiue. Teren. uiden tu illū Thais: Sene. Et qui hoc facit, hic sane prudens appellandus est. Ante qui, quę, quod relatiua melius ponit is, q̄ hic, uel ille, p̄sertim in prosa. Lanci. id multis probat, & ante eū notauerat Valla qui dicit p̄ cōpositionē etiā fieri loquutionē, ueluti Quęcūq; mulier adultera, eadē uenefica est. Poete ille pro is sepe ponit. sic interim etiā ecclesiastici. Si de duabus rebus faciamus relationē, posterius positā per hic, & prius positā p̄ ille, referimus sic. Petrus & paulus docti sunt. hic pilę, ille alexę, hic subaudi Paulus, ille Petrus. Aliqñ iste significat relationē a re. plata Teren. ad hęc mala hoc mihi accidit etiā hęc Andria siue ista uxor, siue amica est, grauida e Pamphilo est. Si v̄o fiat a secunda dicit hic. Virgi. Et uitula tu dignus & hic & quisq; amores. Aut metuet dulces, aut experiet amarus. Aduerbia ex dictis p̄nominibus deriuata, idem differentię seruāt, ut hic, huc, hac, hinc, ubi ego sum &c. istic

Ioannis Despauterij Niniuite,

ubi tu, illic, ubi ille &c. eo ad eū locū. si igitur ad te scribā q̄tumuis a me distiteris, male dico, siquid illic est noui fac scia, illic pro ubi tu es quia dicere debui istuc. Cice. Curioni. Putares ne unq̄ accidere posse, ut mihi uerba deessent, neq̄ solū ista uestra oratoria, sed hęc etiā le uia nostratia, hoc idē in aduerbijs seruat, dicēs ad Lentū. Quī istinc ueniunt, aiunt te superiorē esse factū. i. qui ab ista prouincia, in qua agis, ueniunt. Idem ad Vale. Ibi malis esse ubi aliquo numero sis, q̄ istuc ubi solus sapere uideare. Poetę hīc pro illic sepe ponunt, ut notat Seruī. illic. hīc illius arma, hīc currus fuit, hīc pro tunc aliquando capit, ut hīc ego illū contēpsi p̄ me, sed aduerbia tēporis non capiuntur pro aduerbijs loci. Cice. Iste pro hīc posuit ait Calepi. Tu elegantiam iam a nobis datā seruato. Omnia ferme interrogatiua capiuntur aliquādo relatiue, aliquando etiā infinite, ut Vado Gandauū quo tu. habito ubi & loānes, iuit nescio quo, & elegāter sic loq̄mur etiā per nomē. Plī. Tum mihi nescio quis in aurem insusurrauit. Cice. Cum pręcepta nescio quę discipulis suis palā tradidisset. Seneca. Paulū nescio quid uisus est balbutire.

Aduerbia ad locum.

Quo doctior & quo. i. ad quid. Et quo pro ut, & quoad pro donec q̄ diu, quousq̄. & quoad eius una dictio patuerūt. hīc quo significat ad quē locū, & ad ip̄m respōdētur aduerbia huc, istuc, illuc, intro, foras, eo, eodē, alio, aliquo, ultro, citro, peregre, usq̄, nusq̄, quoq̄. & si quid aliud sit, a quo supra, infra, ut quo abis, quo aufugis. Quidam putauerūt non dici, at hīc & in pluribus ineptiunt. Venias huc, aut ueniā istuc. huc, id est ad me quod pro ad domū meā recte ponitur & frequēter quidē, ut notauit Lanci. Teren. in An. Egomer cōtinuo ad Chremetē, id est ad domū Chremetis. Idem. Eamus nunc intro. Idem. Exi foras scelestē. i. quod pueri dicūt extra, p hoc male dicit foris, ut pro illo intus. Lanci. notauit intro pro intus capi apud Sene. & Cato. sed non est imitandū, quia forsitan mēdose scriptū. Neq̄ dicitur ad foras, in foras, ut argutuli quidā per Dona, pbare uoluerūt nihil certe nouerūt p̄ter scholastica quēdā sophisticamentula. dicit autē Dona. Intro eo, foras eo, de intus autē & de foris sic non dicit, quō ad foras uel in foras, nō em̄ sensus est quō dicitur, ut sit hoc interrogatiō. deinde subdat respōsio, ad foras, in foras, sed ut extēporarie, & pulchre quidē. Respōdit Franci. Laurenti, discipulus meus. sic intelligit de intus & de foris, sic nō dicit quō, id est quēadmodū nō dicitur ad foras, in foras. sic in quō nihil interrogationis reperit, licet interrogatiue imprimatur & scribat̄ ab ignaris. ut autē de intus male, ita etiā dehinc, de illinc, quia dehinc ordinis est non loci. & ab hinc

tēporis est non loci. Annotemus obiter quę Lāci. censet barbare dici, licet docti quidā p̄ triuiales decepti posuerint, & sunt hęc. Vtrobī (est tñ titulus, si recte memi utrobi in. ff.) utrinde, alter ubi, alterunde, alterinde, neutrobīq; neutrinde. nullo, nulla, utro, utra, nulliūde, alterutrobī, alterutrinde, utrindeuis, utrinde &c. ultro, citroq; .i. huc & il luc: Quinti. Iuuenis solet ultro citroq; cōmeare. Iungūti etiā v̄bo gestis. Cice. Multisq; uerbis ultro citroq; habitis, ille nobis consumptus dies. In euan. Homo quidā peregre proficiscēs uocauit seruos suos, id est in peregrinationē, significat etiā in loco. Plau. quia nos eram² peregre, tutatus est domū. Et de loco. Idem. Herus aduenit peregre, id est de peregrinationē. Ibis ne eo quo ego: nō. Immo alio. quo igit. aliquo, sed nihil tua refert. quo supbię. i. ad quā supbiā. sic eo luxurię ante patuerūt. Nusq; usq; etiā significat in loco. forsitan etiā de loco & per locū. hoc pro huc. illo. p̄ illuc uetusta sunt, teste Seruio. in. viij. ænei. ibi. Hoc tñc ignipotēs cœlo descēdit ab alto. id est huc tū. Plau. Neq; isto redire his octo possum mēsibus. i. istuc. Si dialogū uel comœdolā quis uelit cōponere, comice loquat, ut istuc noui p̄ istud, isthęc, isthic, isthūc, isthanc, isthoc, hicc, icce &c. Quibus oratores uix unq; utuntur, ut notauit Calepinus.

Aduerbia per locum.

Qua hac, istac, illac, ea, alia, aliq; quaq; .i. recta, subtus, significat ad locū in loco, & p̄ locū. ait Lāci. Terē. Seqre me hac ocyus. Plau. Is derisui est q; q; incedit oibus. Terē. Cur nō recta introisti. i. p̄ rectā usā. Cice. recta uenit ad me, bene dicis, etiā q; uia ibis, et respondei regia publica. In li. numerorū. Via regia gradiemur siqua, nequa, nunqua &c.

Aduerbia in loco.

Vbi hic, istic, illic, ibi, alibi, alicubi, nullibi apud Beroal. & Policianū notauī, intus, foris, ibidē, ubiq; .i. sicubi, & ab ubi cetera passim. uulgo nusq; p̄egre. Virg. Vulgo nascet amomū. i. ferme ubiq; .i. uulgo dicit id est ferme ab oibus, p̄ q; ineptuli dicūt cōiter. dicit passim poma iacent sub arboribus. i. hic & illic q; si p̄passus. Lactā. Nō satis pprie cepit, p̄ undiq; .i. ait Valla. supius & inferius ponunt hic a Nigro & Perot, atq; Lanci. Sulpitius dicit infra, supra q; magis ad locū significat, ut ait Lanci. uir in rebus grāmaticis diligentissimus, dicens Pliniū ponere aliubi, p̄ alibi. Quod Vir. i. Geor. sine dubio posuit. In episto. il lustrū uiroꝝ semp aliubi uideo imp̄ssum. Interibi p̄ iterea. Gellianū est, & elegās. ubi primitiue speciei ait Nebris, qa occulta est eius deriuatio. Ne dicas interius, qa habet intus, ut q; q; & quilibet ita differunt ubiq; .i. ubilibet, ubiubi. i. ubicūq; &c.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Aduerbia de loco.

Vnde aliquñ significat quo iure, ait Lanci. Virgi. Vnde etiã templo triuic lucilq; sacratis Cornipedes arcetur equi, aliquñ ponit cū noie. Idem. viij. Qui genus unde domo. i. ex qua domo. Q. Sidonius. hęc relinquamus, idq; unde causa sermocinemur. i. a qua causa. ponitur relatiue. Virgi. Inferretq; deos Latio, genus unde latinũ. i. a quo latio. fit enim aliquñ ad nomē relatio per aduerbiũ, quod quidã negauerunt, ait Lanci. Cice. pro Rabirio. Venire in eũ locũ ubi parẽdũ est. Virgi. lib. vi. Dirigite in lucos ubi pingue diues opacat Ramus humũ. A p̄donibus, unde emerat se audisse. i. a qbus emerat. Hora. Cõtra leuinũ Valeri genus unde supbus Tarquinus. i. a quo. Cice. Nosti fundũ quo uenimus. i. ad quẽ, sed ad nos redeamus. Vñ reddi tua habet aduerbia hinc, istinc, illinc, intus, foris, intrinsecus, extrinsecus, utrinsecus, forinsecus, nusq; inde, peregre, & quę ab unde fiũt, undeunde, undelibet, aliũde, sicũde &c. Itẽ isupne, ferne, nõ d esupio de inferius, stirpitus, hũanitus, radicitus. Hora. Mulier formosa supne. Luca. Defendit titarellus aquas lapsusq; supne. Cato. Vtrinsecus cuppã materia ulmea, aut fagina factura. i. tam ab exteriori q; ab inferiori. Forinsecus legitur apud Pli. Cœlitus, id ẽ de cœlo. Cominus eminus etiã ad locum significant.

Aduerbia locum versus.

Quorsum quod Sene. dixit quorsus. i. quouersus, quẽ locũ uersus, respondemus horsum, istorsum, illorsum, sursum, deorsum, antrorsum, nõ cum r ant o antrorsum, sed dextrorsum, leuorsum, sinistrorsum, retrorsum, aliorsum &c. quoquouersus. i. circũcirca rōne habitata a cẽtro. Colu. li. xi. Si uigintiduo quoquouersus inter quaternos pedes uinea erit.

Aduerbia usq; ad locum.

Quousq; hucusq; haftenus &c. Lanci. dicit haftenus scdm Serui. dicitur una pars orõnis, significat huc usq; sunt etiã hęc tẽporis aduerbia uicatim, hostiatim &c. etiã aduerbia loci iudicari possunt. Apule. Quĩ regionaliter uideant pestifera, id est p regiones. Quę p̄cepimus diligẽter notanda, quia in ijs pueri sexagenarij turpiter peccat ut ubi uadis, ueni per, hic habitat uersus templũ diui petri, pro apud uel circa, q̄remote, p quousq; &c.

Datiui regim en.

Mnis datiuus regitur generaliter ex ui acquisitionis, & rectius p iuuenũ utilitate, ex ui uoluntatis docillimortũ, iuxta regulã. Querẽti uires sit pro rōne uoluntas &c. Idem dica